YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
20 päivänä marraskuuta 1997 *

Asiassa C-338/95,

jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Wiener SI GmbH

vastaan

Hauptzollamt Emmerich

ennakkoratkaisun yhteisen tullitariffin alanimikkeen 60.04 B IV b) 2 bb) tulkinnasta, sellaisena kuin tämä alanimike on yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 950/68 muuttamisesta 27 päivänä marraskuuta 1984 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3400/84 (EYVL L 320, s. 1),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Wiener SI GmbH, edustajanaan asianajaja G. Kroemer II, Düsseldorf,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies F. de Sousa Fialho, avustajanaan asianajaja H.-J. Rabe, Bryssel,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Wiener SI GmbH:n ja komission 17.4.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.7.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 12.9.1995 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.10.1995, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen yhteisen tullitariffin alanimikkeen 60.04 B IV b) 2 bb) tulkinnasta, sellaisena kuin tämä alanimike on yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 950/68 muuttamisesta 27 päivänä marraskuuta 1984 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 3400/84 (EYVL L 320, s. 1, jäljempänä yhteinen tullitariffi).

2 Tämä kysymys on esitetty Wiener SI GmbH:n (jäljempänä Wiener) ja Hauptzollamt Emmerichin (jäljempänä Hauptzollamt) välisessä riita-asiassa, joka koskee Thaimaasta peräisin olevien vaatteiden yhteisöön tuomisesta kannettavien tullien perimistä jälkikäteen.

3 Wiener toi vuonna 1985 Thaimaasta vaatteita, jotka se tullasi yhteisen tullitariffin alanimikkeessä 60.04 B IV b) 2 bb) tarkoitettuina "naisten yöpaitoina". Nämä vaatteet päästettiin liikkumaan vapaasti yhteisössä osittaisen tarkastuksen jälkeen ja ne kirjattiin "yöpaitojen" tariffikiintiöön.

4 Ylimääräisen tarkastuksen seurauksena Saksan tullihallinto katsoi kuitenkin näiden vaatteiden olevan yhteisen tullitariffin alanimikkeessä 60.05 A II b) 4 cc) 22 tarkoitettuja "leninkejä, synteettistä tekstiilikuitua" ja se aloitti korkeampien tullien perimistä jälkikäteen koskevan menettelyn.

5 Alanimikkeet 60.04 B IV b) 2 bb) ja 60.05 A II b) 4 cc) 22 kuuluvat seuraavasti:

"60.04 Alusvaatteet, muut kuin elastiset tai kumilla käsitellyt, neulosta:

— —

B.

IV muut

— —

b) synteettistä tekstiilikuitua

— —

2. Naisten, tyttöjen ja lasten:

aa) pyjamat

bb) yöpaidat

— —

— —

60.05 Vaatteet, vaatetustarvikkeet ja muut neuleet, muut kuin elastiset tai kumilla käsitellyt:

A. Vaatteet ja vaatetustarvikkeet

— —

II muut

— —

b) muut

— —

4. muut vaatteet

— —

cc) Leningit

— —

22. synteettistä tekstiilikuitua

— —"

6 Wiener nosti Hauptzollamtin tekemästä oikaisusta 10.4.1989 kanteen Finanzgericht Düsseldorfissa, joka hylkäsi sen 15.12.1994 antamallaan tuomiolla.

7 Ennakkoratkaisupyyntöä koskevasta päätöksestä ilmenee, että Finanzgericht Düsseldorf on tuomiossaan kuvannut kyseessä olevia tavaroita kevyiksi neulosvaatteiksi (sekoitettuja puuvillakuituja; 65 prosenttia polyesteriä ja 35 prosenttia puuvillaa; puuvillaa), jotka ovat ylävartalon peittäviä, väljiä, venekauluksisia ja lyhythihaisia tai hihattomia sekä polveen taikka reiden puoliväliin ulottuvia, painettua kangasta, joissa on solmittava vyö ja joita yksityiset asiantuntijat pitävät niiden ominaisuudet ja käytön huomioon ottaen yöpaitoina.

8 Finanzgericht Düsseldorf katsoi, että näitä vaatteita voidaan niiden leikkauksen ja ulkomuodon perusteella käyttää myöskin vapaa-ajan asuina, ja se totesi, että tariffien kannalta nämä tavarat eivät olleet ainoastaan vuoteessa käytettäviä yöpaitoja

vaan leninkejä. Finanzgericht Düsseldorf viittasi tältä osin Bundesfinanzhofin 21.8.1990 antamaan tuomioon (VII K 16-26/89, BFH/NV 1991, s. 422), jossa se oli katsonut, että vuonna 1989 sovellettavan yhdistetyn tullinimikkeistön nimikkeen 6108, sellaisena kuin se oli tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 21 päivänä syyskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3174/88 (EYVL L 298, s. 1) mukaan, "yöpaidat" oli tarkoitettu yksinomaan käytettäviksi nukuttaessa.

9 Wiener on hakenut 30.1.1995 tekemällään valituksella muutosta Finanzgericht Düsseldorfin tuomioon Bundesfinanzhofissa, joka on päättänyt esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko vuoden 1985 yhteisen tullitariffin tullitariffinimikkeen 60.04, erityisesti alanimikkeen 60.04 B IV b) 2 bb) mukaista käsitettä 'yöpaidat' tulkittava siten, että niillä tarkoitetaan ainoastaan 'muita' alusvaatteita, jotka ominaisuuksiensa vuoksi on yksiselitteisesti tarkoitettu käytettäviksi vain yöasuina, vai tarkoitetaanko niillä myös tuotteita, jotka ulkonäkönsä vuoksi on tarkoitettu lähinnä mutta ei yksinomaisesti käytettäviksi nukuttaessa?"

10 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeusturvan ja valvonnan helppouden takaamiseksi tavaroiden tulliluokittelun perusteet on etsittävä yleisesti niiden ominaisuuksista ja objektiivisesta soveltuvuudesta, sellaisina kuin nämä on määritelty yhteisen tullitariffin nimikkeessä sekä jaksojen ja ryhmien huomautuksissa (asia 145/81, Wünsche, tuomio 1.7.1982, Kok. 1982, s. 2493, 12 kohta; asia 40/88, Weber, tuomio 25.5.1989, Kok. 1989, s. I-1395, 13 kohta ja asia C-395/93, Neckermann Versand, tuomio 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-4027, 5 kohta).

11 Samoin yhteistä tullitariffia tulkittaessa on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaista, että sekä yhteisen tullitariffin ryhmiä edeltävät huomautukset sekä tulliyhteistyöneuvoston nimikkeistön selitykset ovat merkittäviä keinoja tämän tariffin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja niitä voidaan sellaisinaan pitää pätevinä tulkintavälineinä (asia 200/84, Daiber, tuomio 10.10.1985, Kok. 1985, s. 3363, 14 kohta ja edellä mainittu asia Neckermann Versand, tuomion 5 kohta).

12 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että yhteisen tullitariffin alanimikkeessä 60.04 B IV b) 2 bb) oleva ilmaisu naisten tai tyttöjen "yöpaidat" ei sisällä näiden tuotteiden määritelmää. Tällaista määritelmää ei myöskään ole yhteisen tullitariffin eikä tulliyhteistyöneuvoston yhdistetyssä nimikkeistössä.

13 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi edellä mainitussa asiassa Neckermann Versand antamassaan tuomiossa, että vuosina 1988 ja 1989 voimassa olleen yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se oli tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) ja asetuksen N:o 3174/88 mukaan, sekä yhdistetyn nimikkeistön ja harmonoidun järjestelmän selitysten "yöpaitoja" koskevan määritelmän puuttuessa on etsittävä pyjaman sellainen objektiivinen ominaisuus, jonka perusteella se voidaan erottaa muista kokonaisuuksista ja joka voidaan päätellä ainoastaan pyjaman käyttötarkoituksesta, joka on toisin sanoen se, että sitä käytetään vuoteessa yövaatteena.

14 Näin ollen yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että nyt käsiteltävässä asiassa sovellettavan yhdistetyn nimikkeistön tariffinimikkeessä 6108 tarkoitettuna "pyjamana" on pidettävä paitsi kahden trikoovaatteen yhdistelmiä, jotka niiden ulkonäön perusteella on tarkoitettu käytettäviksi ainoastaan vuoteessa, myöskin olennaisesti tähän tarkoitukseen käytettyjä yhdistelmiä (em. asia Neckermann Versand, 14 kohta).

15 Tätä päätelmää on sovellettava nyt käsiteltävänä olevan asian kaltaiseen tapaukseen. Koska kyseessä olevat tavarat on tarkoitettu käytettäviksi olennaisesti vuoteessa, ne on luokiteltava yhteisen tullitariffin alanimikkeessä 60.04 B IV b) 2 bb) tarkoitetuiksi "yöpaidoiksi", vaikka niitä voitaisiinkin käyttää muihin tarkoituksiin.

16 Tämä päätelmä ei muutu tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 28 päivänä helmikuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 548/89 (EYVL L 60, s. 31) vuoksi; tämän asetuksen liitteessä määrätään, että ylävartalon peittävää, reiden puoliväliin ulottuvaa kevyttä, väljää vaatetta, neulosta, jossa on pyöreä ja väljä pääntie, lyhyet ja väljät hihat ja neulosnyöri vasemmassa saumassa vyötärön korkeudella, ei voida luokitella "yöpaidaksi", vaan sitä on pidettävä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeessä 6104, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2658/87, jota on viimeksi muutettu 4.1.1989 annetulla komission asetuksella N:o 20/89 (EYVL L 4, s. 19), tarkoitettuna "leninkinä", sillä sitä ei voida pitää yksinomaan yöasuna käytettäväksi tarkoitettuna.

17 Tätä tulkintaa ei voida myöskään kyseenalaistaa tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 21 päivänä maaliskuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 812/89 (EYVL L 86, s. 25) perusteella; tämän asetuksen mukaan "yöpaidaksi" ei voida luokitella vaatetta, joka on neulosta (100 prosenttia puuvillaa), ylävartalon peittävä, reiden puoliväliin ulottuva, kevyt, jossa on pyöreä kaulaaukko, lyhyet ja väljät hihat, ei nyöriä vyötäröllä.

18 Riippumatta siitä, onko komissio tulkitessaan suppeasti yöpaidan käsitettä edellä mainituissa luokitteluasetuksissa toiminut sille annetun toimivallan rajoissa, joka koskee yhteisen tullitariffin nimikkeiden tai alanimikkeiden sisällön täsmentämistä muuttamatta kuitenkaan tekstiä yhteisen tullitariffin nimikkeistön yhdenmukaiseksi soveltamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 16 päivänä tammikuuta 1969 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 97/69 (EYVL L 14, s. 1) toisen perustelukappaleen ilmaisujen mukaisesti, on todettava, että nämä asetukset on joka tapauksessa annettu pääasian tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen. Niiden säännöksiä ei

tämän vuoksi voida soveltaa analogisesti aikaisempien tulliasetusten tulkitsemiseksi, vaikka näillä asetuksilla olisikin vain selventävä tavoite ja vaikka niillä ei olekaan muutettu kyseisten nimikkeiden tai alanimikkeiden sanamuotoa, kuten komissio väittää.

19 Seuraavaksi on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeusvarmuuden periaate on yhteisön oikeuden perusperiaate (ks. tältä osin yhdistetyt asiat 205/82—215/82, Deutsche Milchkontor ym., tuomio 21.9.1983, Kok. 1983, s. 2633, 30 kohta), joka edellyttää erityisesti, että maksuvelvolliselle velvoitteita asettavat säännökset ovat selviä ja täsmällisiä, jotta maksuvelvollinen voisi riittävällä varmuudella saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin (ks. asia 169/80, Gondrand Frères ja Garancini, tuomio 9.7.1981, Kok. 1981, s. 1931 ja yhdistetyt asiat 92/87 ja 93/87, komissio v. Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 22.2.1989, Kok. 1989, s. 405, 22 kohta).

20 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että ennen kuin edellä mainitut komission luokitteluasetukset annettiin yöpaidan käsitteen tulkitsemiseksi suppeasti, oli täysin oikeusvarmuuden periaatteen mukaista, että tämän käsitteen voitiin yleisesti ymmärtää tarkoittavan paitsi ainoastaan vuoteessa käytettäviä alusvaatteita, myöskin sellaiseen käyttöön pääasiallisesti tarkoitettuja alusvaatteita.

21 Lopuksi on täsmennettävä, että joka tapauksessa kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sen ratkaistavaksi jätetyn riita-asian osalta, onko näillä vaatekappaleilla niiden leikkaus, koostumus, ulkomuoto sekä muodin kehitys kyseisessä jäsenvaltiossa huomioon ottaen tällaisia objektiivisia ominaisuuksia vai voidaanko niitä päinvastoin käyttää sekä vuoteessa että tietyissä muissa paikoissa.

22 Tämän vuoksi esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että yhteisen tullitariffin alanimikettä 60.04 B IV b) 2 bb) on tulkittava niin, että siihen kuuluvat alusvaatteet, jotka niiden objektiivisten ominaisuuksien vuoksi on tarkoitettu käytettäviksi yksinomaan tai pääasiallisesti vuoteessa.

Oikeudenkäyntikulut

23 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut Bundesfinanzhofin 12.9.1995 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Yhteisen tullitariffin alanimikettä 60.04 B IV b) 2 bb), sellaisena kuin se on yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 950/68 muuttamisesta 27 päivänä marraskuuta 1984 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3400/84, on tulkittava niin, että siihen kuuluvat alusvaatteet, jotka niiden objektiivisten ominaisuuksien vuoksi on tarkoitettu käytettäviksi yksinomaan tai pääasiallisesti vuoteessa.

Wathelet Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä marraskuuta 1997.

R. Grass M. Wathelet

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja